

Det må dog i denne forbindelse også erindres, at det er forbundet med betydelig vanskelighed at skønne over de merudgifter, der vil blive følgen af den hidtidige huslejetilskudsordning, efterhånden som lejen i den gamle boligmasse tilpasses markedsf forholdene.

Hertil kommer, at der ikke foreligger tilgængelige oplysninger om den øjeblikkelige sammenhæng mellem befolkningens indtægter og udgifter. Beregninger over udgifterne må derfor blive meget skønsmæssige, men beregninger af denne art tyder på, at de årlige udgifter til boligsikring vil ligge på en størrelsesorden på omkring 250-300 mill. kr. i det første år. Hertil kommer som nævnt foran de udgifter, der er forbundet med en gradvis afvikling af de gældende ordninger.

Ved vurderingen af udgifterne må imidlertid erindres, at der som følge af den forudsatte lejestigning i den ældre boligmasse efterhånden vil fremkomme en øget skatteindtægt for staten og kommunerne, idet udlejerne vil få deres indtægter forøget.

5. Andre virkninger.

Ordningen foreslås som nævnt gennemført som et led i en huslejereform, hvorefter huslejens størrelse i princippet bliver bestemt af markedsf forholdene.

Boligsikringen vil — på samme måde som andre tilskud til dækning af boligudgifter — ikke kunne undgå at øge den samlede efterspørgsel efter boliger og herunder også en øget efterspørgsel efter visse kategorier af boliger, hvorved lejeniveauet for disse vil blive påvirket. På længere sigt må lejeniveauet dog antages at blive bestemt af omkostningsforholdene.

Det har været anført, at ydelse af boligtilskud må forudsætte offentlig kontrol med huslejen for at undgå, at udlejer og lejer ved lejefastsættelsen først og fremmest lader sig bestemme af, hvorledes man kan opnå det størst mulige tilskud. Den foreslåede boligsikringsordning gør imidlertid ydelsen afhængig ikke alene af lejens størrelse, men også i meget høj grad af boligtagerens husstandsindkomst og svingninger i denne, hvorved faren for misbrug skulle være ringe. Lejeren risikerer i høj grad at komme til at bære eventuelle lejeforhøjelser fuldt ud uden at kunne opnå tilskud hertil. Den anførte forudsætning er i øvrigt i princippet heller ikke opfyldt efter den gældende huslejetilskudsordning, der også omfatter lejligheder, hvor huslejen ikke er undergivet huslejekontrol. Der foreligger ikke oplysninger, der tyder på, at ordningen skulle have givet anledning til misbrug af nævnte art.

Gennemførelsen af den foreslåede boligsikringsordning vil medføre en administrationsbyrde for kommunerne. Ordningen er dog søgt udformet således, at de administrative problemer skulle blive mindst mulige. Det er tilstræbt at lade sikringsydelse beregne på grundlag af så få og let konstaterbare kriterier som muligt for at undgå, at ordningen, der vil komme til at omfatte flere boligtagere end de gældende ordninger, skulle nødvendiggøre større udvidelser af kommunernes administrationsapparat.

Lovforslagets bestemmelser om de retningslinier, der med hensyn til bl. a. leje og husstandsindkomst m. v. skal lægges til grund ved ydelsesberegningen, er i øvrigt i meget vidt omfang udarbejdet på grundlag af de hidtidige regler om huslejetilskud i kap. X-XIII i lov om boligbyggeri, således at de erfaringer, der er indvundet ved administrationen af disse bestemmelser kan udnyttes ved overgangen til den nye ordning. Der henvises herom nærmere til bemærkningerne til de enkelte paragraffer i lovforslaget.

Ved et ændringsforslag til ligningsloven vil der blive fremsat forslag om, at boligsikringsydelse ikke skal medregnes ved opgørelsen af boligtagerens skattepligtige indtægt, en bestemmelse, der svarer til den gældende regel herom vedrørende huslejetilskud.

I det følgende betegner

L. 65: bekendtgørelse nr. 239 af 15. juni 1965 af lov om boligbyggeri.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Efter bestemmelsen kan boligsikring efter lovforslagets regler kun ydes til boligtagere, der indgiver begæring herom, men personer, der indgiver begæring og i øvrigt opfylder de fastsatte betingelser, har en egentlig ret til sikringsydelse. For at opnå boligsikring må en boligtager som lejer eller medlem af et socialt andelsboligselskab, jfr. § 103 i lov om boligbyggeri, være indehaver af en selvstændig beboelseslejlighed og benytte den pågældende lejlighed til helårsbeboelse. Lejligheder, der kun anvendes til sommerbeboelse eller lignende midlertidig benyttelse, vil således ikke give grundlag for boligsikring, og enkeltværelser berettiger heller ikke hertil, uanset om værelset benyttes til helårsbeboelse.

Derimod er det uden betydning, om lejligheden benyttes i forbindelse med erhverv.